

De Rep.

afletu incipit uiuere. Ridere non dicitur nouit quare plorare non
 ait. Coepit in ista uita sed sidere illi scilicet in plenitudine
 mit. Sed uenit ad id quod sequitur enim.

IN ISTA UITA. Quae plena est lacrimis semineus. Quid semineus
 operibus operam in sericordiae semina nostra. Oequit semine
 nio a dicitur. Sed non autem facientes mande esse de semine
 porre uio non propter se eius in xigabiles. dicitur in no
 habemus operemur bonum ad omnes. maxime ad domos nostros de
 Loquens itaq de pssae re quosms. quidam. facit qui
 parceserit. Sed in pace et ceter. Ergo quid dicitur in semine
 tum metet. Qui parce seminat parcemet et. quini seminat in
 hil metet. Quare desideratis Latos fundos ab imulata semina sem
 neus. L. in quibus non est. qui semine usqu. quosms. qui semine
 minari. Terra ues in ecclesia est. Semine ne quantum potestis.
 Sed p. in uoluntas habes uoluntatem. Quomodo
 hilesse non dicitur non adesse bonauoluntas. Si et quibus
 habes nollesse tuis. Et est tibi bonauoluntas. Quid enim cent
 nas in sericordiam. Et quid metes. pacem. Numquid autem
 dixerit. Maxima diuitia hominis. Sed in magna
 homine. In uoluntate. Inuidia magna uoluntas. In sac
 cheo. Caritas magna. Suscepit diuitios pito. caudens suscepit
 et di. Inuidia. Inuidia in sui pauperie. pro misit sed a iudicio
 et cetera aliquid abstulerat qui duplum reddeturum. ut in talle
 cas propterea sibi reum tenaisse dimidium. non ut haberet quod

Saec. IV. et saec. VII. VIII. — Cicéron De re publica. Onciale.
 Rome, Biblioteca Vaticana. Vat. Lat. 5757, p. 30.